

Δελτίο Τριγώνων

Αρ. 203 – Μάρτιος 2018

ΤΑ ΤΡΙΓΩΝΑ ΣΕ ΕΝΑ ΚΟΣΜΟ ΔΥΑΔΙΚΟΤΗΤΑΣ

«Το πρόβλημα της δυαδικότητας», σημειώνει η πνευματική φιλοσοφία είναι «το πρόβλημα της ίδιας της ύπαρξης». Η δυαδικότητα, τα ζεύγη των αντιθέτων, (όπως το σωστό και το λάθος, η ειρήνη και ο πόλεμος, η ευτυχία και η δυστυχία, το εσωτερικό και το εξωτερικό, το ανώτερο και το κατώτερο, το φως και το σκοτάδι και η ζωή και η μορφή, για να αναφέρουμε λίγα) είναι αυτά που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος σε κάθε στάδιο εξέλιξης. Ανά τους αιώνες, οι ιερές γραφές κάνουν μνεία αυτού του διαχωρισμού. Για παράδειγμα, η Μπαγκαβάτ Γκίτα, που περιγράφεται ως «ένα αρμονικό όραμα του Θεού σε όλα τα πράγματα και όλων των πραγμάτων στον Θεό», απεικονίζει την σύγκρουση μεταξύ του πνευματικού και του υλικού. Παρουσιάζει τον ατέρμονο αγώνα του Αρτζούνα, του αποκαμωμένου αλλά γενναίου μαθητή, στον ιερό του διάλογο με τον πνευματικό του Εαυτό, τον Κύριο Κρίσνα. Υπάρχει όμως, ένας αδιάρρηκτος και αναλλοίωτος δεσμός που συνδέει αυτές τις δύο ξεχωριστές πολικότητες, τη ζωή και τη μορφή, και αυτή είναι η συνείδηση. Μέσα σε ένα ακατάπαυστα μεταβαλλόμενο καλειδοσκόπιο μοτίβων, εντυπώσεων, σκέψεων και επιθυμιών, η συνείδηση συσχετίζει το εσωτερικό και το εξωτερικό, το πνεύμα και την ύλη. Καθώς η ζωή και η μορφή διαφοροποιούνται μεταξύ τους, γεννιέται η συνείδηση και, καθώς ενώνονται και συντίθενται, αυτή εξαφανίζεται. Αιώνιος και αμετάβλητος, ο κυκλικός ρυθμός της ζωής και του θανάτου, της εκδήλωσης και της πραλάγια, της εκπνοής και της εισπνοής, εκτελεί τον συμπαντικό και μαγικό χορό του.

Οι σπουδαστές των πνευματικών επιστημών θα είναι, άλλωστε, εξοικειωμένοι με τους όρους ενότητα και τριπλότητα, οι οποίοι, επιπρόσθετα με την δυαδικότητα, περιγράφουν ενεργειακά σύνολα και εστιακά σημεία έκφρασης στο συνεχώς μεταβαλλόμενο τοπίο της ανθρώπινης εξέλιξης. Η τριπλότητα ή η Τριάδα έχει οριστεί στις πνευματικές επιστήμες ως Ζωή, Συνείδηση και Μορφή (προσωπικότητα), ως Σίβα, Βισνού και Βράχμα στον Ινδουισμό και ως Πατέρας, Υιός και Άγιο Πνεύμα στον Χριστιανισμό. Όμως, ανεξάρτητα από την ονομασία που χρησιμοποιούμε, όλα είναι το ίδιο και το αυτό. Αυτή η τριπλότητα των βασικών στοιχείων ή μερών του Όλου είναι θεμελιώδης για την βαθύτερη κατανόηση της ίδιας της εξέλιξης.

Στην αυγή του χρόνου της εκδηλωμένης ζωής, η εξελισσόμενη συνείδηση παρουσιάζεται «χαλαρά» συνδεδεμένη ως τριπλότητα. Η προσωπικότητα έχει μια εμβρυακή, σχεδόν νεφελώδη φύση και τα πεδία της ψυχής και του πνεύματος βρίσκονται πολύ μακριά και έτη φωτός μπροστά. Για αναρίθμητους αιώνες, τα ανθρώπινα πλάσματα κινούνται μέσα και έξω από την ενσάρκωση. Έρχεται όμως μια στιγμή όπου αρχίζει να διαμορφώνεται η προσωπικότητα, να αποκτά χρώμα και χαρακτήρα και να προβάλλει η ατομικότητα και η αυτοπεποίθηση. Η σπίθα του νου γίνεται ενεργή, φέρνοντας τον αισθαντικό και φυσικό χαρακτήρα σε συμμόρφωση με την νοήμονα θέληση της εξελισσόμενης συνείδησης. Πρέπει να περάσει πολύς χρόνος και να συγκεντρωθεί εμπειρία στον κόσμο της μορφής, προτού η αμυδρή και μακρινή φωνή της ψυχής ακουστεί εν μέσω της αναταραχής και του θορύβου της εξωτερικής ζωής.

Ψίθυροι της Ψυχής

Πάντοτε, ωστόσο, ακούγεται η φωνή της συνείδησης, η οποία έχει περιγραφεί ως «ψίθυροι της ψυχής». Αν και συχνά δεν λαμβάνεται υπόψη, λειτουργεί εντούτοις ως ηθική πυξίδα και ως δείκτης του (σχετικά) σωστού και λάθους. Καθώς η επιρροή της αυξάνεται, η αίσθηση της δυαδικότητας γίνεται όλο και πιο έντονη και δυσβάσταχτη. Η εξελισσόμενη προσωπικότητα και η εσωτερική πνευματική φύση έρχονται αντιμέτωπες, επιδιώκοντας, κάθε μία, να ασκήσει την επιρροή της επάνω στην άλλη.

Αυτό είναι, ενδεχομένως, σε πλανητική κλίμακα, το στάδιο της ανθρώπινης συνείδησης σήμερα. Διχασμένη ανάμεσα σε δύο μεγάλες γραμμές δύναμης, ανήσυχη και σε σύγχυση η ανθρωπότητα, ο παγκόσμιος μαθητής, ενηλικιώνεται. Οι έντονες αντιθέσεις μεταξύ των εμπνευσμένων ιδεών του νεοεισερχόμενου Υδροχοϊκού κύκλου και των παλαιών, χωριστικών μεθόδων του εδραιωμένου υλισμού είναι σαφώς ορατές. Οι διαχωριστικές γραμμές είναι βαθιές και εκτεταμένες και έχουν μακριά παράδοση. Έρχεται, όμως, η στιγμή που η κίνηση του εκκρεμούς ανάμεσα στα δύο άκρα των δυαδικοτήτων, δεν θα γίνεται πια τόσο έντονα σε καμία από τις δύο κατευθύνσεις, αλλά θα τείνει προς την σταθερότητα, την ισορροπία και το ισοζύγιο. Κάποια στιγμή, και πιθανότατα νωρίτερα από ό,τι μπορεί να αντιληφθούμε, μια περίοδος διαρκούς ειρήνης,

βασισμένη σε μια εκροή παγκόσμιας καλής θέλησης, θα αρχίσει να αναπτύσσεται στην ανθρώπινη οικογένεια. Ένα πνεύμα αγάπης θα κατέλθει, ως αποτέλεσμα μιας εκ βαθέων επίκλησης από την τάλαιπωρημένη και δοκιμαζόμενη ανθρωπότητα. Από το σκοτάδι ενός πανάρχαιου υλισμού μια εποχή φωτός και ηρεμίας θα αναδυθεί, γεννημένη μέσα από μεγάλο αγώνα, οδύνη και εμπειρία.

Το Αυξανόμενο Κύμα της Εξέλιξης

Δεν έχει παρέλθει και τόσοσ καιρός από τότε που η τάση της χωριστικότητας και της διαίρεσης είχε εδραιωθεί τόσο καλά, που δεν επέτρεπε εύκολα να γυρίσει το ρεύμα ενάντια σε αυτές τις ανυπέρβλητες δυνάμεις. Σήμερα, όμως, παρ' όλο που οι ίδιες αυτές δυνάμεις λειτουργούν και δραστηριοποιούνται στον κόσμο, δεν θα ήταν υπερβολή να υποστηρίξουμε ότι η επίδραση και η ισχύς τους στο φυσικό πεδίο σιγά-σιγά ελαττώνονται. Η αυξανόμενη ώθηση προς την ελευθερία, τον μερισμό, την δικαιοσύνη, την συνεργασία και την αίσθηση του Όλου είναι σε ανοδική πορεία. Αρκεί απλά να παρακολουθήσουμε το διογκούμενο ρεύμα της μορφωμένης κοινής γνώμης απέναντι σε γεγονότα που διακατέχονται από χωριστική και στενόμυαλη σκέψη. Η γνώμη αποκτά πληροφόρηση και κίνητρο, ενώ χαρακτηρίζεται από πνεύμα καλής θέλησης. Αυτός ο τόνος αρχίζει να αλλάζει την πορεία και την κατεύθυνση των ανθρωπινων υποθέσεων.

Πριν από πολλά χρόνια ήταν φανερό ότι οι δυνάμεις του υλισμού ήταν ενεργές και οργανωμένες, ενώ οι δυνάμεις του φωτός ήταν εξ' ίσου δραστήριες αλλά όχι τόσο καλά οργανωμένες. Πιθανόν, σήμερα, να έχει γίνει μια σημαντική αλλαγή σε αυτήν την εξίσωση και οι δυνάμεις του φωτός όχι μόνο είναι ενεργές και οργανωμένες αλλά, συντονίζονται, επίσης, τις προσπάθειές τους και εργάζονται με ολοένα και πιο συνεκτικό και ολοκληρωμένο τρόπο. Αυτό σηματοδοτεί μια σημαντική καμπή.

Δεν ισχύει, άραγε, ότι τα εμπόδια μπροστά στην νέα Υδροχοϊκή ώθηση (ιδέες και αξίες) δεν οφείλονται τόσο πολύ στην υπαιτιότητα του ευρύτερου κοινού ή της κοινής γνώμης, αλλά δείχνουν μάλλον προς την κατεύθυνση των εδραιωμένων πολιτικών και θρησκευτικών κατεστημένων και οργανισμών, των κρυσταλλωμένων εξωτερικών μορφών τους και των κατοχυρωμένων υλικών συμφερόντων, τα οποία είναι ανίκανα και απρόθυμα να καμφθούν μπροστά στην αυξανόμενη παλίρροια της εξέλιξης; Από αυτή την άποψη, μας θυμίζουν τα σπουδαία λόγια του Χριστού: «κανείς δεν βάζει οίνο νέο σε παλαιούς ασκούς». Η πνευματική φιλοσοφία διδάσκει ότι «όλες οι μορφές υπάρχουν, για να εκφράσουν

την αλήθεια». Οι πνευματικές αρχές και αξίες που ανατέλλουν στον νου των φωτισμένων και διαισθητικών στοχαστών χρειάζονται μια μορφή, ένα όχημα με το οποίο θα αποκαλυφθούν και θα αγκυροβολήσουν για το καλό του Όλου. Αυτός είναι ένας βασικός νόμος του σύμπαντος και τίποτε δεν μπορεί τελικά να αντισταθεί στη ροή της εξέλιξης και στην κρούση της στον κόσμο της μορφής.

Η Διπλή Ζωή του Μαθητή

Κάποια στιγμή φτάνει ένα κομβικό σημείο στη ζωή κάθε ανθρώπου πάνω στην ιερή του ατραπό, όπως επίσης και για την ανθρωπότητα, τον παγκόσμιο μαθητή. Η φωνή της ψυχής δεν γίνεται μόνον αισθητή αλλά εμπλέκεται ενεργά και η τριπλότητα ξεπερνιέται από μια ολοένα αυξανόμενη αναγνώριση της δυαδικότητας, ψυχή-προσωπικότητα και πνεύμα, οδηγώντας αναπόφευκτα σε εκείνη την φάση που ονομάζεται «η διπλή ζωή του μαθητή». Αυτό το σημείο επίτευξης περιγράφεται ως «ζωή εξωτερικής δραστηριότητας και εσωτερικής ευαισθησίας» και είναι μια διαδρομή που οδηγεί τον μαθητή, τον παγκόσμιο υπηρέτη, σε πολλά επίπεδα συνείδησης.

Δεν αποτελεί έκπληξη λοιπόν ότι και, λόγω της προχωρημένης φύσης της, «η διπλή ζωή του μαθητή» είναι μια νέα και σχετικά άγνωστη ψυχολογική «κατάσταση του νου» στην διευρυνόμενη συνείδηση της ανθρώπινης οικογένειας. Σε αυτήν την κατάσταση πνευματικής συνειδητοποίησης, κάθε αίσθηση δυαδικότητας πρέπει τελικά να κατανοηθεί, να επιλυθεί και να υποστεί επεξεργασία πάνω στην παγκόσμια σκηνή και στην «συνείδηση του φυσικού εγκεφάλου». Και παρ' ότι δραστηριοποιείται σε πολλές κατευθύνσεις – εσωτερικά και εξωτερικά – όπως η υπηρεσία κάποιου πτυχίου του θείου Σχεδίου, η διατήρηση μιας εστιασμένης εσωτερικής στάσης προς τα θεία πεδία επίγνωσης και η συνειδητή δόμηση της γέφυρας του ουράνιου τόξου που συνδέει τον ανώτερο και τον κατώτερο νου, ανταποκρινόμενος ταυτόχρονα σε οικογενειακές και επαγγελματικές ευθύνες, ο υπηρέτης στέκει ατάραχος. Αυτό σηματοδοτεί ένα προχωρημένο στάδιο εξελικτικής ανάπτυξης. Σε όσους είναι έτοιμοι δίνεται η ευκαιρία για μια καθαριασμένη και βαθύτερη πλανητική υπηρεσία, η οποία είναι πάντα η ανταμοιβή εκείνων που ξεπερνούν τα όρια της αυστηρά ανθρώπινης εμπειρίας.

Ενότητα

Σε κάποιο σημείο της μεγάλης ατραπού της Ζωής, η περίοδος της «διπλής ζωής του μαθητή» τελειώνει, τα τελευταία σύνορα της καθαρής ανθρώπινης

εμπειρίας γνέφουν, η δυαδικότητα υποχωρεί μπροστά στο οριστικό φινάλε της πλήρους ενότητας, η επιθυμία για ενσάρκωση εξαφανίζεται, τα δεσμά του κάρμα σπάζουν και επέρχεται η απελευθέρωση. Η ψυχή και η προσωπικότητα έχουν τελειοποιηθεί, αναμειχθεί και ολοκληρωθεί, ενώ μπροστά βρίσκονται τα αγνά και άμορφα πεδία του Πνεύματος, η Μονάδα, ο Ένας, η Παρουσία. Το μόνο που παραμένει στη συνείδηση του μνημένου είναι το πνεύμα-ύλη, ενώ η ατομική συνείδηση συγχωνεύεται και απορροφάται μέσα στο ΟΛΟΝ. Τίποτε δεν απομένει, παρά μόνον ο Θεός.

Η Ανθρωπότητα: Ο Παγκόσμιος Μαθητής

Η ανθρωπότητα, ο παγκόσμιος μαθητής, ακολουθεί την ίδια ατραπό του ατομικού υπηρέτη. Σήμερα, καθώς στέκει πάνω σε ένα σταυροδρόμι, το γνωστό και «βολικό» περιβάλλον των πανάρχαιων πρακτικών, τελετουργιών και γραμμών σκέψης υποχωρεί. Μπροστά μας βρίσκονται αχαρτογράφητα νερά. Ένα φάντασμα του άγνωστου για τους πολλούς, ένα όραμα ελπίδας για τους λίγους και μια αναγνώριση ότι βγαίνουμε από ένα μεγάλο θεϊκό ζωδιακό κύκλο και μπαίνουμε σε έναν άλλον, που παρουσιάζει μεγαλύτερες ευκαιρίες για την προώθηση της εξέλιξης της φυλής.

Ο εθνικισμός, η χωριστική σκέψη και το βάρος του υλισμού εξακολουθούν εν μέρει να παρεμποδίζουν την ελεύθερη ροή της θείας ενέργειας σε ολόκληρο το πλανητικό Όλον. Επομένως, η πρόκληση που έχουμε μπροστά μας είναι σαφής και αδιαμφισβήτητη – να βοηθήσουμε την ανθρώπινη οικογένεια να ανταποκριθεί πληρέστερα στο φως και την αγάπη της Ιεραρχίας και, ως εκ τούτου, να βοηθήσουμε τις μικρές ζωές των κατώτερων βασιλείων να πράξουν ομοίως.

Μέσω του διαλογισμού, μέσω του γραπτού και προφορικού λόγου και μέσω του έργου μας με τα Τρίγωνα, μπορούμε να συμβάλουμε στη συγκεκριμενοποίηση του αφηρημένου και στην αγκυροβόληση των εσωτερικών πραγματικοτήτων, δίνοντας ζωή, μορφή, δομή και ποιότητα στις νέες εμπνεύσεις, τους σπόρους της ελπίδας, που εκπορεύονται από τα φωτεινά πεδία. Τίποτε δεν μπορεί να ανακόψει την κάθοδο, την εμφάνιση και την τελική έκφρασή τους στον εξωτερικό κόσμο, εντούτοις μπορούν να καθυστερήσουν, εάν η ζωή της ανθρώπινης σκέψης είναι υπερβολικά πολωμένη προς την ύλη. Η ανθρώπινη ελεύθερη βούληση θα αποφασίσει την έκβαση αυτών των σημαντικών ζητημάτων και ο όμιλος των παγκόσμιων υπηρέτων θα διαδραματίσει έναν καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη αυτών των

γεγονότων. Η καλή θέληση είναι το κλειδί που θα αποδεσμεύσει την ανθρωπότητα σε μια χρυσή εποχή δημιουργικότητας, ομορφιάς και φωτός.

Με κάθε γενιά που περνά, το πεδίο μάχης της ανθρώπινης διαμάχης απομακρύνεται από τα φυσικο-αιθερικά και αστρικά πεδία και εστιάζεται στα νοητικά επίπεδα. Το πεδίο των διορατικών ιδεών και της αλήθειας από τη μια και η στυγνή προπαγάνδα και η παραποίηση της αλήθειας από την άλλη είναι τα νέα εργαλεία στο οπλοστάσιο τόσο των προοδευτικών όσο και των υλιστικών δυνάμεων. Από μία άποψη, αυτό είναι λογικό, αλλά παραμονεύει ο κίνδυνος, διότι η ισχύς του νοητικού πεδίου είναι ανυπολόγιστη και χρησιμοποιείται εξίσου από τις προοδευτικές και τις υλιστικές δυνάμεις για συγκεκριμένους σκοπούς. Και, εάν δεν υπάρχει εστιασμένη καλή θέληση και θέληση-για-καλό, για να αντισταθμίσει την τάση προς την έκφραση των υλιστικών δυνάμεων, οι συνέπειες θα μπορούσαν να είναι πραγματικά σοβαρές, βυθίζοντας την ανθρωπότητα σε μια εποχή σκότους και έναν έντονο υλισμό. Τα Τρίγωνα βοηθούν στο να προωθήσουν την βαρύτητα της τριπλής φύσης της ψυχής στις υποθέσεις του κόσμου. Η πρόοδος του φωτός, της αγάπης και της δύναμης στην ανθρώπινη συνείδηση ανυψώνει το βλέμμα της ανθρωπότητας στον παγκόσμιο Αβατάρ, τον Χριστό, τον Κύριο της Αγάπης.

Οι «μεγάλες αποφάσεις» και οι «βαθιές προσαρμογές μέσα στη Θέληση του Θεού» ανοίγουν το δρόμο για την επιστροφή Του. Πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, ξεκάθαρα και χωρίς αμφιβολία, ο Χριστός δήλωσε: «Όποιος δεν είναι μαζί μου είναι εναντίον μου». Μέσα στην ανθρώπινη οικογένεια, πρέπει να γίνουν επιλογές και τα ζητήματα δεν ήταν ποτέ πιο σοβαρά. Το έργο των Τριγώνων είναι να καταστήσει σαφέστερες στον νου της ανθρωπότητας, εκείνες τις αρχές και τις αξίες που είναι απαραίτητες για την ανθρώπινη πρόοδο, προκειμένου να στρέψει το βάρος της κοινής γνώμης προς την πλευρά των προοδευτικών και ενορατικών αξιών. Δεν υπάρχει πρόχειρη λύση για αυτά τα βαθιά ριζωμένα προβλήματα και με κανένα πλήκτρο ctrl + z στον υπολογιστή, δεν μπορούν να σβηστούν οι ζημιές και τα λάθη του παρελθόντος. Υπάρχει μόνο το σταθερό και αδιάκοπο έργο όλων εκείνων που αγαπούν τους συνανθρώπους τους και αναγνωρίζουν ότι η ευγένεια και η ιερότητα της ανθρώπινης ζωής μπορεί να λειτουργήσει ως μαγνητική και εποικοδομητική δύναμη για το καλό, βοηθώντας με την πάροδο του χρόνου στην μεταστροφή της ανθρώπινης σκέψης μακριά από το υλικό, στο πνευματικό. Με τον καιρό, πολλοί θα δουν τη ζωή, την ανθρωπότητα και τον κόσμο ως

«ένα ενωμένο όλο, αλληλοσχετιζόμενο, συνεργαζόμενο και αρμονικό». Μέχρι τότε, έχουν να γίνουν πολλά ακόμη.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

Υπάρχουν τρεις μείζονες πνευματικές εορτές που αποτελούν την κορύφωση στον ετήσιο κύκλο – η **Εορτή του Πάσχα**, η **Εορτή του Βεσάκ** και η **Εορτή της Καλής Θέλησης**. Μέσα από το σταθερό, συνεχές διαλογιστικό έργο πολλών ατόμων και ομάδων σε όλα τα μέρη του κόσμου, αυτές οι Εορτές αποκτούν τώρα μια υποκειμενική σταθεροποίηση στην συνείδηση της ανθρώπινης οικογένειας.

Στο μέλλον, όλοι οι άνθρωποι με πνευματική κλίση θα έχουν τις ίδιες ιερές μέρες. Αυτό θα επιφέρει μια συσσωρευση πνευματικών πόρων και μια ενωμένη πνευματική προσπάθεια, συν μια ταυτόχρονη επίκληση. Η δυναμικότητά της θα είναι φανερή. Οι τρεις μείζονες Εορτές κάθε έτους συγκεντρώνονται σε τρεις διαδοχικούς μήνες και οδηγούν σε μία παρατεταμένη ετήσια πνευματική προσπάθεια, η οποία επηρεάζει το υπόλοιπο του χρόνου. Αυτές οι Εορτές είναι:

Η Εορτή του Πάσχα: Αυτή είναι η Εορτή του αναστάντος ζώντος Χριστού, του διδασκάλου της ανθρωπότητας και της κεφαλής της πνευματικής Ιεραρχίας. Αυτός είναι η έκφραση της αγάπης του Θεού. Την ημέρα αυτή αναγνωρίζεται η πνευματική Ιεραρχία, την οποία Αυτός οδηγεί και κατευθύνει, και τονίζεται η φύση της αγάπης του Θεού.

Η Εορτή του Βεσάκ: Αυτή είναι η Εορτή του Βούδα, του πνευματικού μεσολαβητή μεταξύ του ανώτατου πνευματικού κέντρου, της Σαμπάλα, και της Ιεραρχίας. Ο Βούδας είναι η έκφραση της σοφίας του Θεού, η ενσάρκωση του φωτός και ο δείκτης του θείου σκοπού.

Η Εορτή της Καλής Θέλησης: Αυτή είναι η Εορτή του πνεύματος της ανθρωπότητας που ανατείνει προς τον Θεό, αναζητώντας την συμμόρφωση προς την θέληση του Θεού και είναι αφιερωμένη στην έκφραση ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Στην Εορτή αυτή, επί δύο χιλιάδες χρόνια, ο Χριστός αντιπροσώπευσε την ανθρωπότητα και στάθηκε ενώπιον της Ιεραρχίας και στην θέα της Σαμπάλα ως ο Θεάνθρωπος, ο ηγέτης του λαού Του και «ο πρωτότοκος εν πολλοίς αδελφοί» (Προς Ρωμαίους VIII:29). Κάθε χρόνο αυτήν την εποχή κηρύσσει την τελευταία ομιλία του Βούδα εμπρός στην συναθροισμένη Ιεραρχία. Αυτή είναι επομένως μία Εορτή βαθιάς επίκλησης και έκκλησης, βασικής έφεσης για συντροφικότητα, ανθρώπινης και πνευματικής ενότητας. Αντιπροσωπεύει το αποτέλεσμα στην ανθρώπινη συνείδηση του έργου του Βούδα και του Χριστού. Αυτή η Εορτή τηρείται επίσης ως **Παγκόσμια Ημέρα Επίκλησης**.

Παρότι προς το παρόν δεν σχετίζονται επαρκώς μεταξύ τους, αυτές οι τρεις Εορτές αποτελούν μέρος της ενοποιημένης πνευματικής προσέγγισης της ανθρωπότητας. Η ώρα πλησιάζει, όταν και οι τρεις Εορτές θα τελούνται σε ολόκληρο τον κόσμο και μέσω αυτών θα επιτευχθεί μια μεγάλη πνευματική ενότητα και θα σταθεροποιηθούν τα αποτελέσματα της Μεγάλης Προσέγγισης, που είναι τόσο κοντά μας αυτή την εποχή, με την ενωμένη επίκληση της ανθρωπότητας σε ολόκληρο τον πλανήτη.

(Για περισσότερες πληροφορίες ζητείστε γραπτώς να σας αποσταλεί το έντυπο με θέμα «Οι Τρεις Πνευματικές Εορτές»)

2018:

Εορτή του Πάσχα: 31 Μαρτίου

Εορτή του Βεσάκ: 29 Απριλίου

Εορτή του Χριστού/Ημέρα της Παγκόσμιας Επίκλησης: 29 Μαΐου

Τα Τρίγωνα είναι μια παγκόσμια δραστηριότητα υπηρεσίας στην οποία συνδέονται άνθρωποι σε ομάδες των τριών, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα πλανητικό δίκτυο Τριγώνων φωτός και καλής θέλησης. Χρησιμοποιώντας μια παγκόσμια προσευχή, την Μεγάλη Επίκληση, επικαλούνται το φως και την αγάπη ως μία υπηρεσία προς την ανθρωπότητα. Περαιτέρω πληροφορίες είναι διαθέσιμες από τα Τρίγωνα κατόπιν αιτήματος.

Το Δελτίο Τριγώνων απευθύνεται σε άνδρες και γυναίκες καλής θέλησης και εκδίδεται τέσσερις φορές το χρόνο στην Αγγλική, Γαλλική, Γερμανική, Ελληνική, Ισπανική, Ιταλική, Ολλανδική, Πολωνική, Πορτογαλική, Ρωσική, Σουηδική, Τσεχική και Φαρσί γλώσσα. Τα Τρίγωνα είναι μια δραστηριότητα του Lucis Trust, ενός μη κερδοσκοπικού, εκπαιδευτικού, φιλανθρωπικού οργανισμού, το οποίο υπάρχει για την προώθηση ορθών ανθρώπινων σχέσεων.

Για περαιτέρω πληροφορίες και έντυπο υλικό γράψτε στα Τρίγωνα:

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
UK

Rue du Stad 40
Case Postal 5323
1211 Geneva 11
SWITZERLAND

866 United Nations Plaza
Suite 482
New York NY 10017
USA

<https://www.lucistrust.org/el/triangles>